

ਗੁਰਮੀਤ ਰਾਮ ਜੇ.

ਸੁਖਦੇਵ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ - ਅਪੀਲਕਰਤਾ

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ - ਜਵਾਬਦਾਤਾ

CRA-S ਨੰ.290-SB-2003

ਸਤੰਬਰ 16, 2015

ਇੰਡੀਅਨ ਪੀਨਲ ਕੋਡ, 1860 - ਐੱਸ. 323, 324, 325, 326 ਅਤੇ 307 ਨੂੰ ਸ.34 ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ। -ਜਖਮੀ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਗਵਾਹ ਵੱਲੋਂ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਅਯੋਗ ਕਰਾਰ -ਜਖਮੀ 23 ਦਿਨਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਜ ਲਈ ਪੀਜੀਆਈ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ, ਡਾਕਟਰ ਨੇ ਸੱਟਾਂ ਨੂੰ ਗੰਭੀਰ ਦੱਸਿਆ - ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਐਸਡੀਜੇਐਮ, ਅਮਲੋਹ ਨੂੰ ਚਲਾਨ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਨੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਵਧੀਕ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਲਈ ਫਤਿਹਗੜ੍ਹ ਸਾਹਿਬ - ਦੋਸ਼ ਆਇਦ - ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ 326 ਆਈਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਤਿੰਨ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਅਤੇ 4 ਸਾਲ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ - ਹੋਰ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. 326/34 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਅਤੇ 2000 ਰੁਪਏ ਦੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਸਮੇਤ 3 ਸਾਲ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ /- -ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਧਿਰ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਕਥਿਤ ਘਟਨਾ ਦੇ ਸਮੇਂ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਨ - ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਸੱਟਾਂ ਦਾ ਐਮਐਲਐਐਰ ਵੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ - ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਘਟਨਾ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਦੋ ਦਹਾਕੇ ਬੀਤ ਚੁੱਕੇ ਹਨ ਅਤੇ ਆਰ.ਆਈ. ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਘਟਾਈ ਗਈ ਹੈ। ਹਰੇਕ ਨੂੰ 1½ ਸਾਲ ਲਈ ਅਤੇ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਪੀਲ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੀ ਗਈ।

ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਚਾਰੇ ਗਏ ਸਬੂਤਾਂ ਤੋਂ ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਦੋਵੇਂ ਧਿਰਾਂ ਭਾਵ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਧਿਰ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਦੋਸ਼ੀ ਕਥਿਤ ਘਟਨਾ ਦੇ ਸਮੇਂ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਨ। ਫਿਰ ਫਾਈਲ 'ਤੇ ਇਹ ਵੀ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਨੇ ਇਸ ਘਟਨਾ ਵਿਚ ਸਰਗਰਮੀ ਨਾਲ ਹਿੱਸਾ ਲਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਜ਼ਖਮੀ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਪੱਖ ਤੋਂ, ਕਥਿਤ ਘਟਨਾ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜ਼ਖਮੀ ਬਲਦੇਵ ਸਿੰਘ ਦੀ ਮੈਡੀਕਲ ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.1 ਡਾ. ਅਵਿਨਾਸ਼ ਕੌਰ ਵੱਲੋਂ ਸਿਵਲ ਹਸਪਤਾਲ, ਫਤਿਹਗੜ੍ਹ ਸਾਹਿਬ ਵਿਖੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਸੱਟਾਂ ਸਬੰਧੀ ਉਸ ਦੀ ਐਮ.ਐਲ.ਆਰ. ਐਕਸ.ਪੀ.ਏ. ਵਜੋਂ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਆ ਗਈ।

(ਪੈਰਾ 28)

ਅੱਗੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਫਿਰ ਇਹ ਮਾਮਲਾ 21.9.1995 ਨੂੰ ਵਾਪਰਿਆ ਸੀ। ਹੁਣ ਉਕਤ ਘਟਨਾ ਵਾਪਰੀ ਨੂੰ ਤਕਰੀਬਨ ਦੋ ਦਹਾਕਿਆਂ ਦਾ ਸਮਾਂ ਬੀਤ ਚੁੱਕਾ ਹੈ।

(ਪੈਰਾ 31)

ਅੱਗੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਚਰਚਾ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਸੁਖਦੇਵ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 326, ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ.

ਬਾਕੀ ਦੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਧਾਰਾ 326/34, ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਅਪੀਲ ਖਾਰਜ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਚਾਰੇ ਗਏ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਨਿਆਂ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਕੈਦ ਦੀ ਅਸਲ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਘਟਾ ਕੇ ਡੇਢ ਸਾਲ ਦੀ ਸਖ਼ਤ ਕੈਦ ਵਿੱਚ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਉਪਰੋਕਤ ਹੱਦ ਤੱਕ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਅਣਗੌਲੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਸੋਧਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਇਹ ਅਪੀਲ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਕਾਪੀ ਸਿੱਖਿਅਤ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਚੀਫ਼ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ, ਫਤਹਿਗੜ੍ਹ ਸਾਹਿਬ ਨੂੰ ਵੀ ਭੇਜੀ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਰਿਕਾਰਡ ਅਨੁਸਾਰ ਬਾਕੀ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ, ਜੇ ਕੋਈ ਹੋਵੇ, ਕੱਟਣ ਲਈ ਜੇਲ੍ਹ ਭੇਜਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਵੇ। ਜੇਕਰ ਉਹ ਅੱਜ ਤੋਂ 15 ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਤਮ ਸਮਰਪਣ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ।

(ਪੈਰਾ 33)

ਐਚ.ਐਸ.ਰੱਖੜਾ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ।

ਸਵਨੀਲ ਜਸਵਾਲ, ਡੀਏਜੀ, ਪੰਜਾਬ।

ਗੁਰਮੀਤ ਰਾਮ, ਜੇ.

(1) ਇਹ ਅਪੀਲ ਉਪਰੋਕਤ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਸੁਖਦੇਵ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਨੰ.34 ਮਿਤੀ 22.9. ਵਾਲੇ ਅਪੈਰਾਥਿਕ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸਿੱਖਿਅਕ ਵਧੀਕ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ, ਫਤਹਿਗੜ੍ਹ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ 28.1.2003 ਨੂੰ ਸੁਣਾਏ ਗਏ ਅਣਗੌਲੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। 1995 ਅਧੀਨ ਧਾਰਾ 323, 324, 325, 326, 307 ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਜਿਸ ਤਹਿਤ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਸੁਖਦੇਵ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 326, ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਅਧੀਨ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਅਪੈਰਾਥ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਦਕਿ ਬਾਕੀ ਦੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 32 ਅਧੀਨ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਸੀ। /34, ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਹੈ।

(2) ਸਿੱਖਿਅਕ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੀ ਸੰਖੇਪ ਕਹਾਣੀ ਇਹ ਸੀ ਕਿ 21.9.1995 ਨੂੰ ਐਸ.ਐਚ.ਓ., ਥਾਣਾ ਅਮਲੋਹ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਾਇਰਲੈੱਸ ਸੁਨੇਹਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਏ.ਐਸ.ਆਈ. ਪਿਆਰਾ ਸਿੰਘ, ਪੀ.ਐਸ. ਅਮਲੋਹ ਸਮੇਤ ਹੋਰ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਸਿਵਲ ਹਸਪਤਾਲ, ਫਤਹਿਗੜ੍ਹ ਸਾਹਿਬ ਗਏ। ਜ਼ਖਮੀ ਬਲਦੇਵ ਸਿੰਘ ਪੁੱਤਰ ਭਗਵੰਤ ਸਿੰਘ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕਰਦੇ ਹੋਏ। ਉਸ ਨੇ ਉਕਤ ਜ਼ਖਮੀ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਡਾਕਟਰ ਦੀ ਰਾਏ ਮੰਗੀ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਡਾਕਟਰ ਨੇ ਲਿਖਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਜ਼ਖਮੀ ਬਲਦੇਵ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਪੀ.ਜੀ.ਆਈ, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਰੈਫਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਫਿਰ ਏ.ਐਸ.ਆਈ ਪਿਆਰਾ ਸਿੰਘ ਹੋਰ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਪੀ.ਜੀ.ਆਈ, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਪਹੁੰਚੇ। ਪੁਲਿਸ ਚੌਕੀ ਪੀ.ਜੀ.ਆਈ., ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਤੋਂ ਰੁੱਕਾ ਲੈਣ ਉਪਰੰਤ ਰਾਏ ਮੰਗੀ

ਡਾਕਟਰ ਨੇ ਬਲਦੇਵ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਜ਼ਖਮੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਡਾਕਟਰ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਬਿਆਨ ਦੇਣ ਲਈ

ਅਯੋਗ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਘਟਨਾ ਦਾ ਚਸ਼ਮਦੀਦ ਗਵਾਹ ਮੇਜਰ ਸਿੰਘ ਪੁੱਤਰ ਅੱਛਰਾ ਸਿੰਘ ਵਾਸੀ ਪਿੰਡ ਮਰੜੂ ਹਸਪਤਾਲ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੂੰ ਮਿਲਿਆ, ਜਿਸ ਨੇ ਉਸ ਸਾਹਮਣੇ ਵਾਪਰੀ ਘਟਨਾ ਸਬੰਧੀ ਆਪਣੇ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤੇ, ਜਿਸ ਦਾ ਵੇਰਵਾ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:-

“ਕਿ ਉਹ ਦੋ ਭਰਾ ਹਨ; ਉਸਦਾ ਛੋਟਾ ਭਰਾ ਹਰਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਵਿਆਹਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਦੋਵੇਂ ਇਕੱਠੇ ਰਹਿ ਰਹੇ ਹਨ; ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪਿੰਡ ਦੇ ਸਰਪੰਚ ਬਲਜੀਤ ਸਿੰਘ ਤੋਂ 8 ਵਿੱਘੇ ਅਤੇ 11 ਬਿਸਵੇ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਰਾਹੀਂ ਖਰੀਦੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਦਾ ਇੰਤਕਾਲ ਦੋਵਾਂ ਭਰਾਵਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਮਨਜ਼ੂਰ ਹੋ ਚੁੱਕਾ ਹੈ; ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਿੰਡ ਦੇ ਇੱਕ ਸੁਖਦੇਵ ਸਿੰਘ ਪੁੱਤਰ ਸਾਧੂ ਸਿੰਘ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਖਰੀਦੀ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਸਟੇਅ ਲਈ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਐਸ.ਡੀ.ਜੇ.ਐਮ, ਅਮਲੋਹ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਖਾਲੀ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਸੀ; ਕਿ 21.9.1995 ਨੂੰ ਸ਼ਾਮ 6.00 ਵਜੇ ਦੇ ਕਰੀਬ ਉਹ ਆਪਣੇ ਛੋਟੇ ਭਰਾ ਹਰਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਭੈਣ ਦੇ ਪਤੀ ਬਲਦੇਵ ਸਿੰਘ ਨਾਲ ਟਰੈਕਟਰ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਉਕਤ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਵਾਹੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਮਾਂ ਦੀ ਭੈਣ ਦਾ ਲੜਕਾ ਦਰਸ਼ਨ ਸਿੰਘ ਵੀ ਉਕਤ ਟਰੈਕਟਰ 'ਤੇ ਬੈਠਾ ਸੀ। ਕਿ ਉਹ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਭੈਣ ਦਾ ਪਤੀ ਬਲਦੇਵ ਸਿੰਘ ਖੇਤ ਦੀ ਹੱਦ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹੇ ਸਨ; ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੋਸ਼ੀ ਸੁਖਦੇਵ ਸਿੰਘ ਗੰਡਾਸੇ ਨਾਲ ਲੈਸ, ਤੇਜਾ ਸਿੰਘ ਡਾਂਗ ਨਾਲ ਲੈਸ ਅਤੇ ਸੁਖਦੇਵ ਸਿੰਘ ਦਾ ਕਾਲਾ ਸੇਵਕ ਡਾਂਗ ਲੈ ਕੇ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਆਏ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਲਕਾਰ ਖੜ੍ਹਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ ਵਾਹੁਣ ਦਾ ਸਬਕ ਸਿਖਾਉਣ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ; ਇਸ 'ਤੇ ਉਸ ਦੀ ਭੈਣ ਦੇ ਪਤੀ ਬਲਦੇਵ ਸਿੰਘ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਲੋਂ ਖਰੀਦੀ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਵਾਹੀ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਕਿਉਂ ਰੋਕ ਰਹੇ ਹਨ। ਕਿ ਫਿਰ ਉਸੇ ਵੇਲੇ ਦੋਸ਼ੀ ਸੁਖਦੇਵ ਸਿੰਘ ਨੇ ਬਲਦੇਵ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਗੰਡਾਸੇ ਨਾਲ ਵਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਸ ਦੇ ਖੱਬੇ ਕੰਨ ਦੇ ਉੱਪਰ ਉਸ ਦੇ ਸਿਰ ਵਿਚ ਸੱਟ ਲੱਗੀ। ਕਿ ਇਹ ਸੱਟ ਲੱਗਣ 'ਤੇ ਉਹ ਹੇਠਾਂ ਡਿੱਗ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੁਲਜ਼ਮ ਤੇਜਾ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਕਾਲਾ ਸੇਵਕ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸੌਟੀਆਂ ਨਾਲ ਕੁੱਟਿਆ। ਉਸ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ ' ਨਾ ਮਾਰੋ-ਨਾ ਮਾਰੋ ' ਦਾ ਅਲਾਰਮ ਲਗਾਇਆ; ਕਿ ਇਸੇ ਦੌਰਾਨ ਉਸਦਾ ਭਰਾ ਹਰਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਮਾਂ ਦੀ ਭੈਣ ਦਾ ਲੜਕਾ ਦਰਸ਼ਨ ਸਿੰਘ ਵੀ ਉਥੇ ਪਹੁੰਚ ਗਿਆ। ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਧਿਰ ਵੱਲੋਂ ਆਪਣੇ ਬਚਾਅ ਵਿੱਚ ਉਪਰੋਕਤ ਦੋਸ਼ੀ ਸੁਖਦੇਵ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਤੇਜਾ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਵੀ ਸੱਟਾਂ ਲੱਗੀਆਂ ਸਨ; ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਕਤ ਤਿੰਨੋਂ ਦੋਸ਼ੀ ਆਪਣੇ-ਆਪਣੇ ਹਥਿਆਰਾਂ ਸਮੇਤ ਮੌਕੇ ਤੋਂ ਭੱਜ ਗਏ ਅਤੇ ਜ਼ਖਮੀ ਬਲਦੇਵ ਸਿੰਘ ਬੇਹੋਸ਼ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸਿਵਲ ਹਸਪਤਾਲ ਅਮਲੋਹ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਜਿੱਥੋਂ ਡਾਕਟਰਾਂ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਮੁੱਢਲਾ ਇਲਾਜ ਦੇਣ ਉਪਰੰਤ ਰਜਿੰਦਰਾ ਹਸਪਤਾਲ ਪਟਿਆਲਾ ਲਈ ਰੈਫਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਘਟਨਾ ਪਿੱਛੋਂ ਕਾਰਨ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਸੀ

ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਧਿਰ ਨੇ ਮੁਲਜ਼ਮ ਸੁਖਦੇਵ ਸਿੰਘ ਦੇ ਭਰਾ ਬਲਜੀਤ ਸਿੰਘ ਤੋਂ ਉਪਰੋਕਤ ਜ਼ਮੀਨ ਖਰੀਦੀ ਸੀ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਸੁਖਦੇਵ ਸਿੰਘ ਆਦਿ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ।

(3) ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਮੇਜਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਬਿਆਨ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਏਐਸਆਈ

ਪਿਆਰਾ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸਨੂੰ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਸੁਣਾਈ ਗਈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਸਨੇ ਸਹੀ ਮੰਨਦੇ ਹੋਏ ਦਸਤਖਤ ਕਰ ਦਿੱਤੇ। ਇਸ 'ਤੇ ਏ.ਐਸ.ਆਈ ਪਿਆਰਾ ਸਿੰਘ ਨੇ ਉਸ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਜਿਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਤਤਕਾਲ ਮਾਮਲਾ ਦਰਜ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ | ਜ਼ਖਮੀ ਬਲਦੇਵ ਸਿੰਘ 21.9.1995 ਤੋਂ 12.10.1995 ਤੱਕ ਭਾਵ 23 ਦਿਨਾਂ ਤੱਕ ਇਲਾਜ ਲਈ ਪੀ.ਜੀ.ਆਈ., ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਵਿਖੇ ਹਸਪਤਾਲ ਦਾਖਲ ਰਿਹਾ। ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ 18.11.1995 ਨੂੰ ਧਾਰਾ 326, ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਤਹਿਤ ਜੁਰਮ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਡਾਕਟਰ ਨੇ ਆਪਣੀ ਰਾਏ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਕਿ ਬਲਦੇਵ ਸਿੰਘ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਸੱਟਾਂ ਗੰਭੀਰ ਸਨ। ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ। ਐਕਸ-ਰੇ ਫਿਲਮਾਂ ਅਤੇ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਜ਼ਖਮੀ ਦੇ ਸਿਰ 'ਚ ਫਰੈਕਚਰ ਪਾਇਆ ਗਿਆ। ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਘਟਨਾ ਵਾਲੀ ਥਾਂ ਦਾ ਦੌਰਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਜਾਂਚ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਾਈਟ-ਪਲਾਨ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ। ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ। ਤਫਤੀਸ਼ ਮੁਕੰਮਲ ਹੋਣ 'ਤੇ ਇਸ ਕੇਸ ਦਾ ਚਲਾਨ ਉੱਪ ਮੰਡਲ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਅਲਮੋਹ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਧਾਰਾ 207 ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਿਆਂ ਇਸ ਕੇਸ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਵਪੀਕ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਫਤਹਿਗੜ੍ਹ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ। ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ

(4) ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਅਤੇ ਚਲਾਨ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਰਿਕਾਰਡ ਦੀ ਘੋਖ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੀ ਕਿ ਧਾਰਾ 307/323 ਦੇ ਨਾਲ ਧਾਰਾ 34, ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇਸਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਲਈ, ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ।

(5) ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਨੇ ਆਪਣੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਤੇਰ੍ਹਾਂ ਗਵਾਹਾਂ ਤੋਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ।

(6) ਫਿਰ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 313 ਦੇ ਤਹਿਤ ਲੋੜੀਂਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂਚ-ਪੜਤਾਲ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਫਾਈਲ 'ਤੇ ਲਿਆਂਦੇ ਗਏ ਸਾਰੇ ਅਪੈਰਾਥਕ ਸਬੂਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਰੱਖੇ ਗਏ ਸਨ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਅੱਗੇ ਮੁਲਜ਼ਮ ਸੁਖਦੇਵ ਸਿੰਘ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਉਹ ਬੇਕਸੂਰ ਹੈ ਅਤੇ ਕਰਾਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਚਮੜੀ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਧਿਰ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਝੂਠੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਉਲਝਾਇਆ ਗਿਆ। ਉਸ ਨੇ ਅੱਗੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸ ਦਾ ਭਰਾ ਬਲਜੀਤ ਸਿੰਘ ਕਥਿਤ ਘਟਨਾ ਤੋਂ ਕਰੀਬ ਇੱਕ ਮਹੀਨਾ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸ ਨੂੰ 8 ਵਿੱਘੋ ਅਤੇ 11 ਬਿਸਵੇ ਜ਼ਮੀਨ ਵੇਚਣ ਲਈ ਰਾਜ਼ੀ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸ ਨੇ ਇਹ ਜ਼ਮੀਨ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਧਿਰ ਨੂੰ ਵੇਚ ਦਿੱਤੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਮਿਤੀ 18.5.1995 ਨੂੰ ਇਸ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਵੇਚਣ ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਉਸ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਨੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਮੇਜਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਤੋਂ ਸਟੇਅ ਆਰਡਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜੋ ਕਿ 21.5.1995 ਨੂੰ ਖਾਲੀ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸੇ ਦਿਨ ਕਰੀਬ 5/6 ਵਜੇ: ਸ਼ਾਮ 00 ਵਜੇ,

ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਮੇਜਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਹਰਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ, ਦਰਸ਼ਨ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਸੁਖਦੇਵ ਸਿੰਘ ਨਾਲ ਉਕਤ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਆ ਕੇ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਕਬਜ਼ਾ ਲੈਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ। ਉਸਨੇ ਸਟੇਅ ਨੂੰ ਖਾਲੀ ਕਰਨ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਕਰਨ ਦਾ ਆਪਣਾ ਇਰਾਦਾ ਦਿਖਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਅਜਿਹਾ ਨਾ ਕਰਨ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਹ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਹੋਏ। ਮੇਜਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਉਸ ਦੇ

ਸਿਰ 'ਤੇ ਸੋਤੀ (Gaurmit Ramji) ਸਿੰਘ ਨੇ ਗੁੱਟ ਦੇ ਜੋੜ 'ਤੇ ਸੋਤੀ ਮਾਰ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਸੁਖਦੇਵ ਸਿੰਘ ਨੇ ਵੀ ਉਸ ਦੀ ਸੱਜੀ ਕੂਹਣੀ ਅਤੇ ਸੱਜੇ ਪਾਸੇ 'ਤੇ ਸੋਤੀ ਮਾਰੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਦਰਸ਼ਨ ਸਿੰਘ ਨੇ ਵੀ ਤੇਜਾ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਗੰਡਾਸੀ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਸੋਤੀ ਮਾਰ ਕੇ ਜ਼ਖਮੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਿਵਲ ਹਸਪਤਾਲ ਲਿਜਾਇਆ ਗਿਆ, ਜਿੱਥੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮੈਡੀਕਲ ਕਰਵਾਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਪੁਲਿਸ ਵੱਲੋਂ ਉਸ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਬਾਕੀ ਦੇ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਤੇਜਾ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਗੁਰਮੇਲ ਸਿੰਘ ਵੱਲੋਂ ਵੀ ਆਪਣੇ ਬਚਾਅ ਵਿੱਚ ਪਾਈ ਗਈ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਹਿਬਾਂ ਨੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰਨ ਦੀ ਚੋਣ ਕੀਤੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

(7) ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸਿੱਖ ਐਡੀ. ਰਾਜ ਦੇ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਨੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੇ ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਸਹਾਇਤਾ ਕੀਤੀ, ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਵਕੀਲ ਅਤੇ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਮੁਲਜ਼ਮ ਸੁਖਦੇਵ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 326, ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਅਧੀਨ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਅਪੈਰਾਥ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਦੇ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਧਾਰਾ 326 ਅਧੀਨ ਸਜ਼ਾ ਯੋਗ ਜੁਰਮ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ। /34, ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਅਤੇ 28.1.2003 ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਗਏ ਨਿਰਣੇ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੁਆਰਾ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ:-

- (i) ਦੋਸ਼ੀ ਸੁਖਦੇਵ ਸਿੰਘ ਆਰ.ਆਈ ਨੂੰ ਚਾਰ ਸਾਲ ਲਈ ਜੁਰਮਾਨੇ ਸਮੇਤ ਧਾਰਾ 326 ਆਈਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ 2000 ਰੁਪਏ ਅਤੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਾ ਕਰਨ 'ਤੇ ਦੋ ਮਹੀਨਿਆਂ ਲਈ ਆਰ.ਆਈ.
- (ii) ਦੋਸ਼ੀ ਤੇਜਾ ਆਰਆਈ ਨੂੰ ਜੁਰਮਾਨੇ ਸਮੇਤ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਦੀ ਕੈਦ ਧਾਰਾ 326/34IPC ਦੇ ਤਹਿਤ 2000/-ਰੁਪਏ ਅਤੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਾ ਕਰਨ 'ਤੇ ਦੋ ਮਹੀਨਿਆਂ ਲਈ ਹੋਰ ਸਜ਼ਾ ਕੱਟਣ ਲਈ।
- (iii) ਦੋ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਦੋਸ਼ੀ ਜਨਰਲ ਆਰ.ਆਈ ਧਾਰਾ 326/34 ਆਈਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ 2000/- ਰੁਪਏ ਅਤੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਾ ਕਰਨ 'ਤੇ ਦੋ ਮਹੀਨਿਆਂ ਲਈ ਆਰ.ਆਈ.

(8) ਅਪੀਲਕਰਤਾ/ਦੋਸ਼ੀ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦੁਖੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਤਤਕਾਲ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਆਏ ਹਨ, ਜਿਸਦਾ ਨੋਟਿਸ ਉੱਤਰਦਾਤਾ - ਰਾਜ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਰਿਕਾਰਡ ਵੀ ਮੰਗਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

(9) ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲਾਂ ਨੇ ਸੁਣਵਾਈ ਕੀਤੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਯੋਗ ਸਹਿਯੋਗ ਨਾਲ ਰਿਕਾਰਡ ਵੀ ਸਕੈਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

(10) ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਨੁਕਤੇ ਅਤੇ ਫਾਈਲ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਲਟ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਨਜ਼ਰਾਂ 'ਚ ਦੋਸ਼ੀ ਫੈਸਲਾ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਦਾ ਹੁਕਮ ਮੰਨਣਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਸ ਦਾ ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਜ਼ਮੀਨ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਧਿਰ ਦੁਆਰਾ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ Ex.MO/4 ਮਿਤੀ 16.6.1995 ਦੁਆਰਾ ਖਰੀਦੀ ਗਈ ਸੀ, ਦੋਸ਼ੀ

ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਭੌਤਿਕ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਸੀ ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਕਬਜ਼ਾ ਹੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਧਿਰ ਨੂੰ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਦੁਆਰਾ ਸੌਂਪਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਧਿਰ ਹਮਲਾਵਰ ਧਿਰ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਖਰੀਦੀ ਉਪਰੋਕਤ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਜੋ ਉਸ ਸਮੇਂ ਇਸ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਕਾਬਜ਼ ਸਨ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਲਈ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮਾ ਵੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਸਥਾਈ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖਾਲੀ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇਸ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਖਸਰਾ ਗਿਰਦਾਵਰੀ ਵੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਸੁਖਦੇਵ ਸਿੰਘ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਧਿਰ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਤੋਂ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਉਕਤ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਲੈਣ ਸਮੇਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕਈ ਸੱਟਾਂ ਵੀ ਮਾਰੀਆਂ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਨਿਰਪੱਖ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਉਪਰੋਕਤ ਸਾਰੇ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਨਿਆਇਕ ਨੋਟਿਸ ਲੈਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਇਸ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਪ੍ਰਵਾਨ ਕਰਨ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ।

(11) ਪਰ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਰਾਜ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਦੀਆਂ ਉਪਰੋਕਤ ਦਲੀਲਾਂ ਦਾ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਖੰਡਨ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਲਿਆਂਦੇ ਗਏ ਅੱਖਾਂ ਅਤੇ ਡਾਕਟਰੀ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਜ਼ਾ ਦਾ ਨਿਰਣਾ ਅਤੇ ਹੁਕਮ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਇਜ਼ ਅਤੇ ਸਹੀ ਹਨ। ਕੇਸ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦੌਰਾਨ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਇਸਤਗਾਸਾ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਦਾ ਇਹ ਵੀ ਦਾਅਵਾ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਖਮੀ ਬਲਦੇਵ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤੇਜ਼ਧਾਰ ਹਥਿਆਰ ਭਾਵ ਗੰਡਾਸੇ ਨਾਲ ਵਾਰ ਕਰਕੇ ਗੰਭੀਰ ਸੱਟਾਂ ਲੱਗੀਆਂ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਉਸ ਦੀ ਖੋਪੜੀ ਦੀ ਹੱਡੀ ਟੁੱਟ ਗਈ, ਜੋ ਕਾਫੀ ਦੇਰ ਤੱਕ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਦੇ ਪੀ.ਜੀ.ਆਈ ਹਸਪਤਾਲ 'ਚ ਦਾਖਲ ਰਿਹਾ। ਉਸਦੇ ਇਲਾਜ ਲਈ ਸਮਾਂ।

(12) ਹੁਣ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਰੋਧੀ ਦਲੀਲਾਂ ਦੀ ਸਲਾਘਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕੁਝ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਸਬੂਤ ਅਤੇ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਹੋਰ ਸਥਿਤੀਆਂ ਬਾਰੇ ਚਰਚਾ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਮਝਿਆ।

(13) ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.7 ਮੇਜਰ ਸਿੰਘ - ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਅਤੇ ਕਥਿਤ ਘਟਨਾ ਦੇ ਚਸ਼ਮਦੀਦ ਗਵਾਹ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ 21.9.1995 ਨੂੰ ਸ਼ਾਮ 5:45 ਵਜੇ ਦੇ ਕਰੀਬ ਉਹ, ਹਰਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ, ਉਸਦੀ ਭੈਣ ਦਾ ਪਤੀ ਬਲਦੇਵ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਮਾਂ ਦੀ ਭੈਣ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਦਰਸ਼ਨ ਸਿੰਘ ਵਾਹੀ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਉਸ ਦੇ ਭਰਾ ਹਰਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਏ ਗਏ ਟਰੈਕਟਰ ਨਾਲ ਜ਼ਮੀਨ ਉਹ ਅਤੇ ਦਰਸ਼ਨ ਸਿੰਘ ਸ

ਖੇਤ ਦੀ ਹੱਦ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹੇ ਸਨ ਜਿੱਥੇ ਸੁਖਦੇਵ ਸਿੰਘ ਗੰਡਾਸੇ ਨਾਲ ਲੈਸ, ਤੇਜਾ ਸਿੰਘ ਸੋਟੀ ਨਾਲ ਲੈਸ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨੌਕਰ ਕਾਲਾ ਸਿੰਘ ਡਾਂਗ ਨਾਲ ਲੈਸ ਸੀ। ਮੁਲਜ਼ਮ ਸੁਖਦੇਵ ਸਿੰਘ ਨੇ ਬਲਦੇਵ ਸਿੰਘ ਦੇ ਸਿਰ 'ਤੇ ਤੇਜ਼ਧਾਰ ਪਾਸਿਓਂ ਗੰਡਾਸੇ ਦਾ ਵਾਰ ਕੀਤਾ ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਖੱਬੇ ਕੰਨ ਦੇ ਉੱਪਰ ਜਾ ਵੱਜਿਆ। ਮੁਲਜ਼ਮ ਤੇਜਾ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਕਾਲਾ ਸਿੰਘ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਲੇਟਾਇਆਂ ਸੋਟੀ ਮਾਰ ਵੀ ਦਿੱਤੀ। ਉਸ ਨੇ ਰੌਲਾ ਪਾਇਆ। ਘਟਨਾ ਵਿੱਚ, ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਬਚਾਅ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਹੱਥਾਂ 'ਤੇ ਵੀ ਸੱਟਾਂ ਲੱਗੀਆਂ। ਜ਼ਖਮੀ ਬਲਦੇਵ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਸਿਵਲ ਹਸਪਤਾਲ ਅਮਲੋਹ ਵਿਖੇ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ

ਜਿੱਥੋਂ ਉਸ ਨੂੰ (Garnit Ram, J.) ਹਸਪਤਾਲ ਪਟਿਆਲਾ ਲਈ ਰੈਫਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਪਰ ਉਸ ਦੀ ਹਾਲਤ ਵਿਗੜਨ ਕਾਰਨ ਉਸ ਨੂੰ ਸਿਵਲ ਹਸਪਤਾਲ ਫਤਹਿਗੜ੍ਹ ਸਾਹਿਬ ਵਿਖੇ ਦਾਖਲ ਕਰਵਾਇਆ ਗਿਆ, ਜਿੱਥੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਪੀ.ਜੀ.ਆਈ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਰੈਫਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਜਿੱਥੋਂ ਉਹ ਹਸਪਤਾਲ ਵਿਚ ਹੀ ਜ਼ੇਰੇ ਇਲਾਜ ਰਿਹਾ | 23 ਦਿਨਾਂ ਲਈ. ਪੁਲਿਸ ਉਸ ਨੂੰ 22.9.1995 ਨੂੰ ਪੀ.ਜੀ.ਆਈ. ਵਿੱਚ ਮਿਲੀ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕਰਵਾਏ ਸਾਬਕਾ ਪੀ.ਐਲ. ਫਿਰ ਉਸਦੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਕਿ 6.10.1995 ਨੂੰ ਸੁਖਦੇਵ ਸਿੰਘ ਤੋਂ ਉਸਦੇ ਖੁਲਾਸੇ ਬਿਆਨ ਐਕਸ.ਪੀ.ਐਨ. ਅਨੁਸਾਰ ਇੱਕ ਗੰਡਾਸਾ ਬਰਾਮਦ ਹੋਇਆ , ਜਿਸਦਾ ਸਕੈਚ ਸਾਬਕਾ ਪੀ.ਓ. ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਮੀਮੋ ਐਕਸ.ਪੀ.ਕੇ. ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਪਣੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਲੈ ਲਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਰਸਲ ਵਿੱਚ. ਫਿਰ ਅੱਗੇ ਉਸਨੇ ਵਿਵਾਦ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਕੁਝ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ Ex.MO-1, Ex.MO-2, Ex.MO-3, ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ (Ex.MO-4) ਅਤੇ ਵੰਡ ਦਾ ਸਮਝੌਤਾ (ex.MO-5)। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਸੇਮੋ ਐਕਸ.ਪੀ.ਜੇ.

(14) ਪੀਡਬਲਿਊ 8 ਬਲਦੇਵ ਸਿੰਘ ਜ਼ਖਮੀ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਕਥਿਤ ਘਟਨਾ ਦਾ ਚਸ਼ਮਦੀਦ ਗਵਾਹ ਸੀ। ਆਪਣੇ ਬਿਆਨਾਂ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਮੁਲਜ਼ਮ ਸੁਖਦੇਵ ਸਿੰਘ ਨੇ ਗੰਡਾਸੇ ਦੇ ਵਾਰ ਕੀਤੇ ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਖੱਬੇ ਕੰਨ ਦੇ ਸਿਰ ਵਿੱਚ ਵੱਜੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਹ ਬੇਹੋਸ਼ ਹੋ ਗਿਆ। ਬਾਕੀ ਦੇ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਨੇ ਉਸ ਦੀ ਛਾਤੀ, ਪੈਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਸੋਟੀ ਮਾਰੀ। ਉਸ ਨੂੰ ਇਲਾਜ ਲਈ ਪੀਜੀਆਈ ਲਿਜਾਇਆ ਗਿਆ, ਜਿੱਥੋਂ ਉਹ 22 ਦਿਨਾਂ ਤੱਕ ਦਾਖਲ ਰਿਹਾ।

(15) PW1 ਡਾ. ਅਵਿਨਾਸ਼ ਕੌਰ ਨੂੰ 21.9.1995 ਨੂੰ ਸਿਵਲ ਹਸਪਤਾਲ ਫਤਹਿਗੜ੍ਹ ਸਾਹਿਬ ਵਿਖੇ ਮੈਡੀਕਲ ਅਫਸਰ ਵਜੋਂ ਤਾਇਨਾਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਉਕਤ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਰਾਤ 8:40 ਵਜੇ ਦੇ ਕਰੀਬ ਜ਼ਖਮੀ ਬਲਦੇਵ ਸਿੰਘ ਦਾ ਮੈਡੀਕਲ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੁਆਇਨਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀ 'ਤੇ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਸੱਟਾਂ ਪਾਈਆਂ:-

(1) ਖੱਬੇ ਟੈਂਪੋਰਲ ਖੇਤਰ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਕੌਟਿਆ ਹੋਇਆ ਜ਼ਖਮ ਜੋ 4 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ X 2 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ ਅਤੇ ਹੱਡੀ ਡੂੰਘਾ ਸੀ। ਖੂਨ ਵਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ।

ਇਹ ਖੱਬੇ ਪਿੱਠੇ ਤੋਂ 4 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ ਉੱਪਰ ਸੀ।

ਉਹ ਬੇਹੋਸ਼ ਸੀ। ਇਸ ਸੱਟ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹਥਿਆਰ ਤਿੱਖਾ ਸੀ ਅਤੇ ਸੱਟ ਲੱਗਣ ਅਤੇ ਡਾਕਟਰੀ ਜਾਂਚ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਸੰਭਾਵਿਤ ਸਮਾਂ ਛੇ ਘੰਟਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸੀ। ਫਿਰ ਅੱਗੇ ਉਸਨੇ ਇਸ ਜ਼ਖਮੀ ਸਾਬਕਾ ਪੀ.ਏ. ਦੀ MLR ਦੀ ਕਾਰਬਨ ਕਾਪੀ ਅਤੇ ਚਿੱਤਰਕਾਰੀ ਚਿੱਤਰ Ex.PA/1 ਦਿਖਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ

ਸੱਟ ਦੀ ਸੀਟ. ਫਿਰ ਉਸਨੇ ਪੁਆਇੰਟ - ਏ 'ਤੇ ਉਸ ਦੀ ਸ਼ਰੂਆਤੀ ਵਾਲੀ ਅਰਜ਼ੀ Ex.PB ਨੂੰ ਵੀ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ। ਮਰੀਜ਼ ਨੂੰ ਉਸੇ ਮਿਤੀ ਨੂੰ 11:00 ਵਜੇ ਪੀਜੀਆਈ, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਰੈਫਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(16) PW2 ਡਾ: ਸਵਰਨ ਸਿੰਘ ਨੂੰ 21.9.1995 ਨੂੰ ਅਮਲੋਹ ਵਿਖੇ ਮੈਡੀਕਲ ਅਫਸਰ ਵਜੋਂ ਤਾਇਨਾਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਮਰੀਜ਼ ਬਲਦੇਵ ਸਿੰਘ ਸਬੰਧੀ ਥਾਣਾ ਅਮਲੋਹ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਐਕਸ ਪੀ.ਡੀ. ਉਸਨੇ ਇਸ ਮਰੀਜ਼ ਨੂੰ ਮੁੱਢਲੀ ਸਹਾਇਤਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਰਾਜਿੰਦਰਾ

ਹਸਪਤਾਲ, ਪਟਿਆਲਾ ਵਿਖੇ ਰੈਫਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿਉਂਕਿ ਮਰੀਜ਼ ਦੇ ਸਿਰ 'ਤੇ ਸ਼ੱਕੀ ਸੱਟਾਂ ਸਮੇਤ ਕਈ ਸੱਟਾਂ ਲੱਗੀਆਂ ਸਨ।

(17) ਫਿਰ ਆਪਣੀ ਜਿਰ੍ਹਾ ਵਿਚ ਉਸ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸੇ ਦਿਨ ਉਸ ਨੇ ਦੋਸ਼ੀ ਸੁਖਦੇਵ ਸਿੰਘ ਪੁੱਤਰ ਸਾਧੂ ਸਿੰਘ ਵਾਸੀ ਪਿੰਡ ਮਰਾੜੂ ਦੀ ਮੈਡੀਕਲ ਜਾਂਚ ਵੀ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀ 'ਤੇ 7 ਸੱਟਾਂ ਲੱਗੀਆਂ, ਜੋ ਕਿ ਤੇਜ਼ਧਾਰ ਹਥਿਆਰਾਂ ਕਾਰਨ ਹੋਈਆਂ, ਜਿਸ ਦੇ ਵੇਰਵੇ ਵਿਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਸਦੀ MLR Ex.DA ਦੀ ਕਾਰਬਨ ਕਾਪੀ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਸੱਟਾਂ ਦੀਆਂ ਸੀਟਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਚਿੱਤਰਕਾਰੀ ਚਿੱਤਰ Ex.DA/1 ਨੂੰ ਵੀ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ। ਫਿਰ ਉਸਦੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵੀ ਸੀ ਕਿ ਐਕਸਰੇ ਰਿਪੋਰਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ 'ਤੇ ਜ਼ਖਮੀਆਂ ਦੀ ਐਕਸਰੇਅ ਰਿਪੋਰਟ ਐਕਸ.ਡੀ.ਬੀ., ਪੁਲਿਸ ਦੀ ਬੇਨਤੀ 'ਤੇ ਸਾਬਕਾ ਡੀ.ਸੀ. ਦੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਸੱਟਾਂ ਨੰਬਰ 1, 2, 3 ਅਤੇ 4 ਨੂੰ ਗੰਭੀਰ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। /1. ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਉਸਨੇ 22.9.1995 ਨੂੰ ਪੁਲਿਸ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਐਕਸ.ਡੀ.ਐੱਫ. ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਰਿਪੋਰਟ ਐਕਸ.ਡੀ.ਐੱਫ./1 ਰਾਹੀਂ ਜ਼ਖਮੀ ਸੁਖਦੇਵ ਸਿੰਘ ਦੀ ਤੰਦਰੁਸਤੀ ਬਾਰੇ ਆਪਣੀ ਰਾਏ ਦਿੱਤੀ।

(18) ਫਿਰ ਉਸ ਦੀ ਜਿਰ੍ਹਾ ਵਿਚ ਇਹ ਵੀ ਸਾਹਮਣੇ ਆਇਆ ਹੈ ਕਿ ਉਸੇ ਦਿਨ ਉਸ ਨੇ ਤੇਜ਼ਾ ਸਿੰਘ ਪੁੱਤਰ ਹਰੀ ਸਿੰਘ ਵਾਸੀ ਮੈਡੀਕੋ ਦੀ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਉਸ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀ 'ਤੇ ਤਿੰਨ ਸੱਟਾਂ ਲੱਗੀਆਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ 1 ਅਤੇ 2 ਸੱਟਾਂ ਤੇਜ਼ਧਾਰ ਹਥਿਆਰਾਂ ਨਾਲ ਲੱਗੀਆਂ ਹਨ। ਨੰ.3 ਬਲੈਟ ਹਥਿਆਰਾਂ ਕਾਰਨ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਫਿਰ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ MLR ਸਾਬਕਾ ਡੀਜੀ ਦੀ ਕਾਰਬਨ ਕਾਪੀ ਅਤੇ ਸੱਟਾਂ ਦੀਆਂ ਸੀਟਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਚਿੱਤਰਕਾਰੀ ਚਿੱਤਰ Ex.DG/1 ਨੂੰ ਵੀ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ। ਪੁਲਿਸ ਦੀ ਬੇਨਤੀ 'ਤੇ ਸਾਬਕਾ DH, ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਰਿਪੋਰਟ Ex.DH/1 ਦੁਆਰਾ ਸੱਟ ਨੰ.3 ਨੂੰ ਗੰਭੀਰ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ।

(19) ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.3 ਵਿਨੀਤ ਕੁਮਾਰ, ਪੀ.ਐਸ.ਓ. ਦਾ ਬਿਆਨ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਐਕਸ-ਰੇ ਫਿਲਮਾਂ, ਕੇਸ ਸਮਰੀ ਅਤੇ ਐਕਸਰੇ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਇਕੱਠੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ। ਉਸ ਨੇ ਬਲਦੇਵ ਸਿੰਘ ਦੀ ਸੱਟ ਬਾਰੇ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਆਪਣੀ ਬੇਨਤੀ ਅਰਜ਼ੀ ਐਕਸ.ਪੀ.ਈ. ਰਾਹੀਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਨੂੰ ਡਾਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਗੰਭੀਰ ਸੱਟ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(20) ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.4 ਡਾ. ਵੀ.ਕੇ. ਖੋਸਲਾ ਨੇ ਮਰੀਜ਼ ਬਲਦੇਵ ਸਿੰਘ ਪੁੱਤਰ ਭਗਵੰਤ ਸਿੰਘ ਦਾ ਰਿਕਾਰਡ ਸੀ.ਆਰ. ਨੰ.220285 ਰਾਹੀਂ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੀ ਫੋਟੋ ਕਾਪੀ ਸਾਬਕਾ ਪੀ.ਜੀ. ਮਰੀਜ਼ ਦੀ ਐਕਸ-ਰੇ ਰਿਪੋਰਟ ਅਤੇ ਸੀਟੀ ਸਕੈਨ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਖੋਪੜੀ ਦੇ ਫਰੈਕਚਰ ਦੇ ਸਬੂਤ ਸਾਹਮਣੇ ਆਏ। ਇਸ ਮਰੀਜ਼ ਨੂੰ 21.9.1995 ਨੂੰ ਪੀ.ਜੀ.ਆਈ., ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ 12.10.1995 ਨੂੰ ਰੈਗੂਲਰ ਓ.ਪੀ.ਡੀ. ਵਿੱਚ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਣ ਦੀ ਸਲਾਹ ਦੇ ਕੇ ਛੁੱਟੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਸ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਦਾਖਲ ਕਰਵਾਇਆ ਗਿਆ

ਉਕਤ ਹਸਪਤਾਲ 3.2.1996 ਨੂੰ ਅਤੇ 10.2.1996 ਨੂੰ ਡਿਸਚਾਰਜ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਰਾਹੀਂ ਡਿਸਚਾਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਜਿਸਦੀ ਫੋਟੋ ਕਾਪੀ Ex.PG/1 ਹੈ।

(21) PW10 SI ਵਰਿੰਦਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਨੂੰ 23.2.1996 ਨੂੰ ਪੁਲਿਸ ਚੌਕੀ ਜਲਾਲਪੁਰ, PS ਅਮਲੋਹ ਦੇ ਇੰਚਾਰਜ ਵਜੋਂ ਤਾਇਨਾਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਦਰਖਾਸਤ ਐਕਸ.ਪੀ.ਐਸ. ਰਾਹੀਂ ਬਲਦੇਵ ਸਿੰਘ ਦੀਆਂ ਸੱਟਾਂ ਬਾਰੇ ਡਾਕਟਰ ਤੋਂ ਰਾਏ ਮੰਗੀ ਅਤੇ ਡਾਕਟਰ ਨੇ ਮਾਰਕ-ਏ ਰਾਹੀਂ ਸੱਟਾਂ

ਨੂੰ ਜਾਨ ਲਈ ਖਤਰਨਾਕ ਦਿਸਿਆ। ਉਸ ਨੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਚ ਧਾਰਾ 307, ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ.

(22) ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.11 ਡਾ: ਮਹਿੰਦਰ ਕੌਸ਼ਲ ਨੇ 21.9.1995 ਨੂੰ ਪੁਲਿਸ ਦੀ ਦਰਖਾਸਤ ਐਕਸ.ਪੀ.ਏ. 'ਤੇ ਆਪਣੀ ਰਾਇ ਸਾਬਕਾ ਪੀ.ਏ./1 ਰਾਹੀਂ ਸਾਬਤ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਜ਼ਖਮੀ ਬਲਦੇਵ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਬਿਆਨ ਦੇਣ ਲਈ ਅਯੋਗ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਐਡੋਰਸਮੈਂਟ Ex.PW11/A ਵੀ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਪਰੋਕਤ ਦੱਸੇ ਗਏ ਜ਼ਖਮੀ ਨੂੰ ਪੁਲਿਸ ਦੀ ਦਰਖਾਸਤ ਮਿਤੀ 23.9.1995 'ਤੇ ਦੁਬਾਰਾ ਅਯੋਗ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਐਡੋਰਸਮੈਂਟ EX.PW11/A ਵੀ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਜਿਸਨੂੰ ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਜ਼ਖਮੀ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪੁਲਿਸ ਦੀ ਦਰਖਾਸਤ ਮਿਤੀ 23.9.1995 'ਤੇ ਅਯੋਗ ਹੈ।

(23) PW13 ਡਾ. ਅਜੇ ਅਗਰਵਾਲ ਨੇ ਆਪਣੇ ਵਿਭਾਗ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਐਕਸ-ਰੇ ਫਿਲਮਾਂ Ex.P1 ਤੋਂ Ex.P4 ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਰਿਪੋਰਟ Ex.PP ਨੂੰ ਇਹਨਾਂ ਐਕਸਰੇ ਫਿਲਮਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ।

(24) ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.12 ਦੇ ਏ.ਐਸ.ਆਈ ਪਿਆਰਾ ਸਿੰਘ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਵਿਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਜ਼ਖਮੀ ਬਲਦੇਵ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਸਿਵਲ ਹਸਪਤਾਲ ਫਤਹਿਗੜ੍ਹ ਸਾਹਿਬ ਵਿਖੇ ਦਾਖਲ ਕਰਵਾਉਣ ਸਬੰਧੀ ਸੁਨੇਹਾ ਮਿਲਣ 'ਤੇ ਉਹ ਉਸ ਹਸਪਤਾਲ ਵਿਚ ਗਏ ਅਤੇ ਇਕ ਦਰਖਾਸਤ ਐਕਸ.ਪੀ.ਸੀ. ਪੀਜੀਆਈ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਰੈਫਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਹ ਪੀ.ਜੀ.ਆਈ., ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਆਇਆ ਅਤੇ ਉਕਤ ਜ਼ਖਮੀ ਬਾਰੇ ਡਾਕਟਰ ਦੀ ਰਾਏ ਲੈਣ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਐਕਸਪੀਏ ਕੋਲ ਭੇਜੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਬਿਆਨ ਦੇਣ ਲਈ ਅਯੋਗ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਜ਼ਖਮੀ ਦਾ ਇਕ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਮੇਜਰ ਸਿੰਘ ਹਸਪਤਾਲ ਵਿਚ ਉਸ ਨੂੰ ਮਿਲਿਆ ਜਿਸ ਨੇ ਕਥਿਤ ਘਟਨਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਆਪਣਾ ਬਿਆਨ ਸਾਬਕਾ ਪੀ.ਐਲ.ਪੀ.ਐਲ. .

(25) ਜਦੋਂ ਉਹ ਪੀਜੀਆਈ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਤੋਂ ਵਾਪਸ ਆਇਆ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਦੂਜੀ ਧਿਰ ਦੇ ਤੇਜਾ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਸੁਖਦੇਵ ਸਿੰਘ ਦੇ ਐਮਐਲਆਰ ਮਿਲੇ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਉਹ ਸਿਵਲ ਹਸਪਤਾਲ ਅਮਲੋਹ ਪੁੱਜੇ ਅਤੇ ਡਾਕਟਰ ਦੀ ਰਾਏ ਲੈ ਕੇ ਤੇਜਾ ਸਿੰਘ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕੀਤੇ। ਕੋਈ ਵੱਖਰੀ ਐਫਆਈਆਰ ਦਰਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਇੱਕੋ ਘਟਨਾ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸਨੇ ਘਟਨਾ ਵਾਲੀ ਥਾਂ ਦਾ ਦੌਰਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਮੋਟਾ ਸਾਈਟ-ਪਲਾਨ Ex.PW12/A ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ। 23.9.1995 ਨੂੰ, ਉਸਨੇ ਦੁਬਾਰਾ ਪੀ.ਜੀ.ਆਈ. ਦਾ ਦੌਰਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਜ਼ਖਮੀ ਬਲਦੇਵ ਸਿੰਘ ਦੀ ਫਿਟਨੈਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਡਾਕਟਰ ਦੀ ਰਾਏ ਲਈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਡਾਕਟਰ ਨੇ ਸਾਬਕਾ ਪੀ.ਐਫ. ਫਿਰ ਉਹ

ਉਪਰੋਕਤ ਮੰਤਵ ਲਈ 25.9.1995, 27.9.1995, 28.9.1995, 29.9.1995 ਅਤੇ 2.10.1995 ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਇਸ ਹਸਪਤਾਲ ਦਾ ਦੌਰਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਮਿਤੀਆਂ 'ਤੇ ਜ਼ਖਮੀ ਬਲਦੇਵ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਡਾਕਟਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਸਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ PW12/C ਦੁਆਰਾ ਅਨਫਿੱਟ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। , PW12/D, PW12/E, PW12/F ਅਤੇ PW12/G, ਕ੍ਰਮਵਾਰ। ਉਸਨੇ 6.10.1995 ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਦੌਰਾਨ ਦੋਸ਼ੀ ਸੁਖਦੇਵ ਸਿੰਘ ਨੇ ਇੱਕ ਗੰਡਾਸਾ ਛੁਪਾਉਣ ਸਬੰਧੀ ਖੁਲਾਸਾ ਬਿਆਨ ਐਕਸ.ਪੀ.ਐਨ. ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕੀਤਾ, ਜੋ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਖੁਲਾਸਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਬਾਨ ਤੋਂ ਉਸਦੇ ਖੁਲਾਸੇ ਬਿਆਨ ਅਨੁਸਾਰ ਬਰਾਮਦ ਹੋਇਆ, ਜਿਸਦਾ ਮੋਟਾ

ਸਕੈਚ ਐਕਸ.ਪੀ.ਓ. ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੀਮੋ ਐਕਸ.ਪੀ.ਕੇ. ਰਾਹੀਂ ਪੁਲਿਸ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿਚ ਲੈ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਗੰਡਾਸਾ (Ex.MO1) ਦੀ ਰਿਕਵਰੀ ਦੇ ਸਥਾਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਾਈਟ-ਪਲਾਨ Ex.PW12/J ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਫਿਰ ਅੱਗੇ ਉਸ ਨੇ ਮੀਮੋ ਐਕਸ.ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.12/ਐਚ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਵਿਚ ਜ਼ਖਮੀ ਬਲਦੇਵ ਸਿੰਘ ਦੇ ਖੂਨ ਨਾਲ ਲੱਥਪੱਥ ਕੱਪੜੇ ਪਾਰਸਲ ਵਿਚ ਬਦਲ ਕੇ ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿਚ ਲੈ ਲਏ। PW12/K ਕੈਮੀਕਲ ਐਗਜ਼ਾਮੀਨਰ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਹੈ।

(26) ਪੀਡਬਲਿਊ 5 ਜਸਪਾਲ ਸਿੰਘ, ਕਾਪੀਏਸਟ ਨੇ ਇੱਕ ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨੰ. 353-ਏ ਮਿਤੀ 17.7.1995 ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਰਿਕਾਰਡ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਿਸਦਾ ਸਿਰਲੇਖ ਸੁਖਦੇਵ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਗੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਸੀ ਅਤੇ 20.9.1995 ਦੇ ਵਧੀਕ ਸੀਨੀਅਰ ਉਪ-ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਕਾਪੀ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ। ਜੱਜ, ਅਮਲੋਹ ਸਾਬਕਾ ਪੀ.ਜੇ.

(27) PW9 ਸੀ.ਬਲਕਾਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ PW11 HC ਰਾਕੇਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਰਸਮੀ ਗਵਾਹ ਸਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਬਿਆਨਾਂ ਵਿੱਚ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਸਾਬਕਾ ਪੀ.ਆਰ ਅਤੇ ਸਾਬਕਾ ਪੀ.ਟੀ.

(28) ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਚਰਚਾ ਕੀਤੇ ਸਬੂਤਾਂ ਤੋਂ, ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਦੋਵੇਂ ਧਿਰਾਂ ਭਾਵ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਧਿਰ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਦੋਸ਼ੀ ਕਥਿਤ ਘਟਨਾ ਦੇ ਸਮੇਂ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਨ। ਫਿਰ ਫਾਈਲ 'ਤੇ ਇਹ ਵੀ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਨੇ ਇਸ ਘਟਨਾ ਵਿਚ ਸਰਗਰਮੀ ਨਾਲ ਹਿੱਸਾ ਲਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਜ਼ਖਮੀ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਪੱਖ ਤੋਂ, ਕਥਿਤ ਘਟਨਾ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜ਼ਖਮੀ ਬਲਦੇਵ ਸਿੰਘ ਦੀ ਮੈਡੀਕਲ ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.1 ਡਾ. ਅਵਿਨਾਸ਼ ਕੌਰ ਵੱਲੋਂ ਸਿਵਲ ਹਸਪਤਾਲ, ਫਤਹਿਗੜ੍ਹ ਸਾਹਿਬ ਵਿਖੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਸੱਟਾਂ ਸਬੰਧੀ ਉਸ ਦੀ ਐਮ.ਐਲ.ਆਰ. ਐਕਸ.ਪੀ.ਏ. ਵਜੋਂ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਆ ਗਈ।

(29) ਪੀ.ਡਬਲਿਊ.2 ਡਾ: ਸਵਰਨ ਸਿੰਘ ਦੀ ਜ਼ਿਰੂਾ ਵਿਚ ਇਹ ਵੀ ਸਾਹਮਣੇ ਆਇਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਨੇ 21.9.1995 ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਸੁਖਦੇਵ ਸਿੰਘ ਪੁੱਤਰ ਸਾਧੂ ਸਿੰਘ ਦੀ ਮੈਡੀਕਲ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਐੱਮ.ਐੱਲ.ਆਰ. ਐਕਸ.ਡੀ.ਏ. ਸਾਬਤ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀ 'ਤੇ ਸੱਤ ਸੱਟਾਂ ਲੱਗੀਆਂ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਚੋਂ ਚਾਰ। ਐਕਸ-ਰੇ ਰਿਪੋਰਟ ਐਕਸ-ਡੀਬੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਉਸਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਸਾਬਕਾ ਡੀਸੀ ਦੁਆਰਾ ਸੱਟਾਂ ਨੂੰ ਗੰਭੀਰ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਫਿਰ ਉਸੇ ਦਿਨ ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.2 ਨੇ ਮੁਲਜ਼ਮ ਤੇਜਾ ਸਿੰਘ ਪੁੱਤਰ ਹਰੀ ਸਿੰਘ ਦੀ ਮੈਡੀਕਲ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਤਿੰਨ ਸੱਟਾਂ ਲੱਗੀਆਂ।

ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸਦੇ MLR Ex.DG ਵਿੱਚ ਵੇਰਵੇ ਸਹਿਤ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚੋਂ ਸੱਟ ਨੰ.3 ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਰਿਪੋਰਟ Ex.DH/1 ਦੁਆਰਾ ਗੰਭੀਰ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(30) ਫਿਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ-ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਦੀ ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਸੀ ਕਿ ਜਿਸ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਘਟਨਾ ਵਾਪਰੀ ਸੀ, ਉਹ ਜ਼ਮੀਨ ਪਹਿਲਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਾਸ਼ਤਕਾਰੀ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿਚ ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ Ex.MO/4 ਰਾਹੀਂ ਖਰੀਦੀ ਸੀ। ਦੋਸ਼ੀ ਧਿਰ ਨੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਧਿਰ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਇਸ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਕਬਜ਼ਾ ਨਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਕਿਉਂਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਧਿਰ ਉਸ ਹੁਕਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਸੀ, ਜਿਸ 'ਤੇ

ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ (Gurnjit Ram, I) ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਧਿਰ ਨੇ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਇਹ ਕਥਿਤ ਘਟਨਾ ਵਾਪਰੀ। ਫਿਰ ਜ਼ਖਮੀ ਦੋਸ਼ੀ ਸੁਖਦੇਵ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਪੀ.ਡਬਲਿਊ.2 ਡਾ. ਸਵਰਨ ਸਿੰਘ ਨੇ ਆਪਣੀ ਰਿਪੋਰਟ ਐਕਸ.ਡੀ.ਐੱਫ./1 ਰਾਹੀਂ ਬਿਆਨ ਦੇਣ ਲਈ ਫਿੱਟ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਜ਼ਖਮੀ ਦੋਸ਼ੀ ਤੇਜਾ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਰਿਪੋਰਟ ਐਕਸ.ਡੀ.ਆਈ./1 ਰਾਹੀਂ ਬਿਆਨ ਦੇਣ ਲਈ ਫਿੱਟ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਫਿਰ ਧਾਰਾ 313, ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਤਹਿਤ ਦਰਜ ਕਰਵਾਏ ਗਏ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵੀ ਆਇਆ ਹੈ ਕਿ ਪੁਲਿਸ ਵੱਲੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਫਿਰ ਇਹ ਵੀ ਇੱਕ ਹਕੀਕਤ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਖਮੀ ਸੁਖਦੇਵ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਤੇਜਾ ਸਿੰਘ-ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕਰਵਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਕਰਾਸ ਵਰਜਨ ਕੇਸ ਦੀ ਆਪਣੀ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਕਦਮ ਨਹੀਂ ਚੁੱਕਿਆ। ਪਰ ਉਪਰੋਕਤ ਚਰਚਾ ਕੀਤੇ ਡਾਕਟਰੀ ਸਬੂਤ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਆਪਸੀ ਲੜਾਈ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿਚ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਨੇ ਹਿੱਸਾ ਲਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸੱਟਾਂ ਲੱਗੀਆਂ ਸਨ। ਫਿਰ ਇਹ ਖੁਦ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਧਿਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਬਚਾਅ ਵਿਚ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਕੁਝ ਸੱਟਾਂ ਵੀ ਪਹੁੰਚਾਈਆਂ ਸਨ।

(31) ਫਿਰ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ 21.9.1995 ਨੂੰ ਕਥਿਤ ਘਟਨਾ ਵਾਪਰੀ। ਹੁਣ ਉਕਤ ਘਟਨਾ ਵਾਪਰੀ ਨੂੰ ਤਕਰੀਬਨ ਦੋ ਦਹਾਕਿਆਂ ਦਾ ਸਮਾਂ ਬੀਤ ਚੁੱਕਾ ਹੈ।

(32) ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਇਸ ਘਟਨਾ ਵਿੱਚ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਸਧਾਰਨ ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਗੰਭੀਰ ਸੱਟਾਂ ਲੱਗੀਆਂ ਸਨ। ਹੁਣ ਇਸ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਦੋਸ਼ੀ ਸੁਖਦੇਵ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਤੇਜਾ ਸਿੰਘ ਦੀ ਉਮਰ 65 ਸਾਲ ਦੇ ਕਰੀਬ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਰਿਕਾਰਡ ਅਨੁਸਾਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਗੁਰਮੇਲ ਸਿੰਘ ਮਜ਼ਦੂਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਉਸਦੀ ਉਮਰ 41 ਸਾਲ ਦੇ ਕਰੀਬ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਫਿਰ ਇਹ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਸੁਖਦੇਵ ਸਿੰਘ ਦਾ ਸਬੰਧਤ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਵਿਵਾਦਿਤ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਸੀ ਅਤੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਧਿਰ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਤੋਂ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਉਸ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਲੈਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਇਹ ਕਥਿਤ ਘਟਨਾ ਵਾਪਰੀ।

(33) ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਚਾਰ-ਵਟਾਂਦਰੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਸੁਖਦੇਵ ਸਿੰਘ ਦੀ ਧਾਰਾ 326, ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਅਧੀਨ ਸਜ਼ਾ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਦੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਧਾਰਾ 326/34, ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਅਧੀਨ ਸਜ਼ਾ ਬਰਕਰਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਅਪੀਲ ਖਾਰਜ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਚਾਰੇ ਗਏ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਨਿਆਂ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕੈਦ ਦੀ ਠੋਸ ਸਜ਼ਾ

ਸਿੱਖਿਅਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਹਰੇਕ ਨੂੰ 1 ½ ਸਾਲ ਲਈ ਸਖ਼ਤ ਕੈਦ ਵਿੱਚ ਘਟਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਉਪਰੋਕਤ ਹੱਦ ਤੱਕ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਅਣਗੌਲੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਸੋਧਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਇਹ ਅਪੀਲ ਅਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

(34) ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਕਾਪੀ ਸਿੱਖਿਅਤ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਚੀਫ਼ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ, ਫਤਹਿਗੜ੍ਹ ਸਾਹਿਬ ਨੂੰ ਵੀ ਭੇਜੀ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ

ਦੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਰਿਕਾਰਡ ਅਨੁਸਾਰ ਬਾਕੀ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ, ਜੇ ਕੋਈ ਹੋਵੇ, ਕੱਟਣ ਲਈ ਜੇਲ੍ਹ ਭੇਜਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਵੇ। ਜੇਕਰ ਉਹ ਅੱਜ ਤੋਂ 15 ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਤਮ ਸਮਰਪਣ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਅਰਿਹੰਤ ਜੈਨ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਪ੍ਰਭਾਪ੍ਰੀਤ ਸਿੰਘ

ਐੱਸ. ਜੇ. ਵਜ਼ੀਫਦਾਰ ਏ.ਸੀ.ਜੇ. ਅਤੇ ਤੇਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਢੀਂਡਸਾ, ਜੇ.

ਕਮਲ ਕੁਮਾਰ - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ - ਉੱਤਰਦਾਤਾ

2014 ਦਾ CWP ਨੰ.17065

ਸਤੰਬਰ 24, 2015

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ, 1950 - ਅਨੁਛੇਦ. 226 — ਹਰਿਆਣਾ ਸ਼ਹਿਰੀ ਵਿਕਾਸ ਅਥਾਰਟੀ ਐਕਟ, 1977—S.17 — ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ, ਇੱਕ ਬੁਧ ਸਾਈਟ ਦੇ ਇੱਕ ਸਫਲ ਨਿਲਾਮੀ ਖਰੀਦਦਾਰ ਨੇ 05.03.1980 ਨੂੰ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਕੀਮਤ ਦਾ 10% ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ — ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਪੱਤਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਕੀਮਤ ਦਾ 15% 30 ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜਮ੍ਹਾਂ - ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਤਿੰਨ ਕਿਸ਼ਤਾਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਛਿਮਾਹੀ ਕਿਸ਼ਤਾਂ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਵਿੱਚ ਡਿਫਾਲਟ ਹੋ ਗਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਕਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ - ਹਾਲਾਂਕਿ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਸਤੰਬਰ 1996 ਅਤੇ 1996 ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਈ। ਸਤੰਬਰ 1997 - 38,600/- ਰੁਪਏ ਦੀ ਖਰੀਦ ਕੀਮਤ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ 1,25,000/- ਦੀ ਰਕਮ ਬਹਾਲ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ - ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੁੜ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨਾ ਇੱਕ ਅੰਤਮ ਸਿਵਲ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਹਥਿਆਰ ਵਜੋਂ ਵਰਤਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਆਖਰੀ ਸਹਾਰਾ ਦਾ — ਮੁੜ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਇਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ — ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ।

ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਹਰਿਆਣਾ ਸ਼ਹਿਰੀ ਵਿਕਾਸ ਅਥਾਰਟੀ ਐਕਟ, 1977 ਦੀ ਧਾਰਾ 17

ਇੱਕ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਲਾਟ ਮੁੜ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਅਤੇ ਵਿਚਾਰਨ ਦੀ ਰਕਮ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਮਿਤੀ 28.7.1980 ਦੇ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਪੱਤਰ ਦੀ ਧਾਰਾ 8 ਦੇ ਤਹਿਤ,